

آبونه شماره اول

ممالك عثمانیه ده سته لکی (۶۰)، آتی
آلمنی (۳۵) غروشدور .
ممالك اجنبیه ده سته لکی (۱۷)، آتی
آلمنی (۹) فرانکدر .

ارابه خانه
باب عالی جاده سنده دائره مخصوصه

اخطارات

آبونه بدلی پیشیندر

مسلكه موافق آثار مع المنونیه قبول
اولنور . در چ ایده یازیلر اعاده
اولونماز .

الاستیک

سر ۱۳۳۰

دینی، فلسفی، علمی، ادبی هفته لقی مجموعه اسلامیة در .

اخطارات
رسالة المزدن آلندی کوسترمک
شرطیه بتون یازیلر هر هانکی
بر غزته طرفدن اقتباس اولونه بیلیر .

مکتوبلرک امضالری واضح
و او قرائتی اولسی و آبونه حرمه
نوسوسنی محتوی بولونمسی لازمدور

ممالك اجنبیه ایچون آبونه اولانلرک
آدرس لرینک فرانسه ده یازیلر
رجا اولنور .

باره کوندر لکی زمان نه به دائره اوله
یفتک واضعاً بیلیر لکی رجا اولنور .

اتبعون اهدکم سبیل الرشاد

صاحب و مدیر

ع . اشرف ارباب

باش محرر

محمد عاکف

والله یهدی من یشاء الی صراط مستقیم

جلد ۱۲

۱۶ تشرین اول ۱۳۳۰

پنجشنبه

۹ ذی الحجه ۱۳۳۲

عدد ۳۱۲

{ سبیل الرشاد — بالعموم افواه دینه مبارک قربانه بایرانی تبریک ابر . }

نقشیه شریفیه

مال مبدی

کیمک بودنیاده کوزی قپالی ایسه آخرتده ده قپالی در ،
حتی شاشقینلنی دها زیاده در .

بسم الله الرحمن الرحيم

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا

«جهانک اصلی یوقدر ، چونکه فانی در .» دین سرسم ،
نهدیر : «اوله یسه خلقت یک عبث بر شی چیقار .» دیرسم ؟
نهدر دنیا به کلکدن غرض ، کیتیمک میدر آنجق ؟
ولو بر آ کلامق حرصیه اولسون ، یوقی اوغراشمق ؟
غنیمتدر حیاتک ، اغتنام ایت ، طورمه ایرکندن ،
یارین میلیونله فریاد اولماسون انقاس معدوده ک !
بو عالم امتحان میدان در ارواح ایچون مادام ،
دیمک : انسان دکلسک ایله مرزسه ک طورمایوب اقدام .
نهدن کچسین سقالتلرله ، خیتلرله ازمانک ؟
نهدن عزیمک سورکسر ؟ یوقیدر الله ایمانک ؟
چالیش دنیا ده انسان اول ، الکه ده یکن هنوز دنیا ،
اوبر دنیا ده انسانلق دکلس یغماء کوردک یا !
دیلکدن آخرت هیچ دوشمیور ای مسلمان ، لیکن ،
اونک حقتده غافل بر هوس محصولی ادراک !
بو مجنونانه و همکدن شقایب اولمادن ، شاید ،
کیدر سه ک بویه صفرالید ، قالیرسین صوکره صفرالید !
خیالات آرقه سندن قوشدینک یتزمی هی شاشقین ؟
سنک حالا حقیقتدن نهدر اغماض ایچون حقک ؟
بو عالم شویله بر رؤیا ایمش ، یاخود موقتمش ...
أوت ، عقبا ده آکلارسین نه مدھش بر حقیقتمش ! محمد عاکف

نهایت نه یسه ادراک ایتدیکک شی عمر فانیدن ؛
اونک برعینی در مطلق نصیبک عمر تانیدن .
خطا در آخرتدن بکله مک دنیا ده هر خیری ؛
اوبر دنیا بو دنیادن دکل ، هم هیچ دکل ، آیری .
سن ای سرسم که «اوج کونلک حیاتک حکمی یوق ..» دیرده ،
صانرسین اومدینک آماده در فردای محشرده ؛
نه اکشدک که محصول ایسته یورسین برده فردا در ؟
سنک مشروع اولان حقک : بوکون خسران ، یارین خسران !
اگر مقصودی آنجق آخرت اولسه یدی یزدانک ؛
نه حکمت واردی ابداعنده هیچ یوقدن بو دنیانک ؟
«أزل» دن آیریلان روحک نشیمنکاه باقیسی
«ابد» کن ، یوله اشباحک نیچین اولسون ملاقیسی ؟
«الست» ک آرقه سندن کچسین جنت ، جهنمده
نهدن ارواحه تکرار امتحان اولسون بو عالمده ؟
دیمک : دنیا دکل یک اوله استخفافه شایسته ؛
دیمک : بر فیض باقی وار بو فانی عمره وابسته !
دیورلر : «کائناتک اصلی یوقدر ، چونکه فانی در .»
أوت ، فانی در اما بر نظردن جاودانی در .
سورکسر مش حیات ... اولسون ! مؤبد ذوق . خسرا نی ؛
اونک بر سرمدیتدر بو حیثیله هر آنی .